

75.

Обикновенната дреха на Петра.

Императрицата, заедно съ придворните си дами, ушила на императора синя една дреха, нащичана съ разни гарнитури; тя му я поднесла и молила да благоизволи да я облече въ деня празника на тържественото си коронясование. Сподаря зель дрехата и поразгледалъ я; въ пръв бързанието ѝ насамъ нататъкъ отронила са мащаба частичка отъ пришитата сърма.

— „Внимавай, Катя, казалъ монарха, падна дневната храна на войника.“

Тъзъ дреха, за да угоди на съпругата си, сподаря облачашъ само въ деня на въцаряването си; да я носи всѣкой день, му са видѣла раскошта са облачашъ постоянно въ общата гвардейска форма. Когато я облякалъ най-напрѣдъ, императрицата му казала:

— „Ахъ батюшка! какъ ти прилича; азъ бих желала да та гледамъ се тъй облечентъ.“

— „Безразсѫдно желание! отговорилъ монархъ Богатитъ дрехи и голѣмитъ разносци съ излишни народъ ни; за разносянието на народните богатства азъ ще отговарямъ предъ Бога; единъ царь трѣбва да са отличава предъ народа си не чрезъ пишина и елегантството си; раскошното носение не е за него, той требва да са труди за благосъстоянието облекчението на народа.“

76.

Иностранните кораблестроители.

Въ голѣми заплати и високи чинове господинъ не билъ тъй щедъръ; корабленните майстори, къ